

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Tos/24/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8320010422
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8320010422.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Lucie Bašistovej a Mgr. Iva Maruščáka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 29.06.2023, v trestnej veci odsúdeného A. B. pre prečin útoku na verejného činiteľa § 323 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, v konaní o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T/92/2020 zo dňa 30.03.2023, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť odsúdeného A. B..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd nariadil odsúdenému A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX, okr. B., nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T/92/2020 zo dňa 30.09.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.11.2020, vo výmere 18 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného poriadku (Tr. poriadku) okresný súd zaradil odsúdeného na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku, do zápisnice o verejnom zasadnutí podal obhajca odsúdeného sťažnosť, ktorú do konania neverejného zasadnutia bližšie neodôvodnil.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia, a zistil nasledovné.

Z predloženého spisu vyplynulo, že trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T/92/2020 zo dňa 30.09.2020, právoplatným dňa 10.11.2020, bol sťažovateľ uznaný vinným z útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona (Tr. zákona), za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu vo výmere 24 mesiacov. Nakoľko trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 10.11.2020, skúšobná doba začala plynúť dňom 11.11.2020 a uplynula dňa 11.11.2022.

Podľa ustanovenia § 50 ods. 4 Tr. zákona, ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a splnil povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatiť dlh alebo zameškané výživné, ak boli uložené, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že sa trest odňatia slobody vykoná. Rovnako súd postupuje aj v prípade iných obmedzení alebo povinností podľa § 51 ods. 3 a 4, ak boli uložené. Ak sa odsúdený nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, súd rozhodne tak, aby výkony trestov odňatia slobody nasledovali plynule za sebou. Výnimočne môže súd vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmienené odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže

a) ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad a uložiť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo primerané povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4 smerujúce k tomu, aby viedol riadny život,

b) primerane predĺžiť skúšobnú dobu, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby ustanovenej v odseku 1.

Na tomto mieste si je potrebné uvedomiť, že pre osvedčenie sa odsúdeného na podmienený trest odňatia slobody je nutné splniť prísne podmienky, odsúdený musí počas skúšobnej doby viesť riadny život, splniť povinnosti a obmedzenia uložené mu v rámci skúšobnej doby a nesmie sa dopustiť žiadnej protiprávnej činnosti, teda nie len trestného činu, ale ani priestupku, pričom už spáchanie priestupku môže byť dôvodom pre premenu podmieneného trestu odňatia slobody.

Krajský súd, plniac prieskumnú povinnosť zakotvenú v § 192 ods. 1 Tr. poriadku, v prvom rade zistil, že okresný súd posudzujúc, či sa odsúdený A. B. v skúšobnej dobe osvedčil alebo nie, vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre objektívne a zákonné rozhodnutie, následne vykonané dôkazy vyhodnotil individuálne a v ich súhrne, dospel k správneému záveru, že v danom prípade vzhľadom na spôsob života odsúdeného počas skúšobnej doby nie je možné deklarovať, že by sa počas tejto osvedčil.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia v súlade s § 176 ods. 2 Tr. poriadku uviedol všetky základné skutočnosti a právne úvahy, na základe ktorých rozhodol o premene podmieneného trestu odňatia slobody na nepodmienený. Krajský súd sa s právnymi úvahami obsiahnutými v napadnutom uznesení v plnej miere stotožňuje a v podrobnostiach na ne poukazuje, a to preto, že tieto plne zodpovedajú obsahu spisového materiálu.

Krajský súd dodáva, že pri posudzovaní otázky, či sa podmienne odsúdený osvedčil, možno hodnotiť len tie okolnosti, ktoré nastali v skúšobnej dobe. Pri posudzovaní otázky, či sa podmienne odsúdený osvedčil, je relevantné to, či viedol riadny život a či vyhovel uloženým podmienkam, pričom treba skúmať správanie odsúdeného počas celej skúšobnej doby a hodnotiť len tie okolnosti, ktoré nastali v skúšobnej dobe. Za vedenie riadneho života treba považovať to, že odsúdený dodržiaval právny poriadok a ďalšie základné normy občianskej spoločnosti, plnil si svoje povinnosti voči štátu, rodine i spoločnosti, nezneužíval svoje práva voči spoluobčanom, nenarušoval občianske spolužitie v bydlisku ani zamestnaní, nedopúšťal sa priestupkov, iných deliktov a trestných činov.

Prekážkou vyslovenia, že odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život, je podľa ustálenej súdnej praxe spáchanie úmyselného trestného činu, príp. také konanie, ktoré je možné posúdiť ako priestupok. Základným účelom trestu je totiž v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona práve páchatelovi zabrániť v páchaní ďalšej trestnej činnosti.

Požiadavku nepáchania trestnej činnosti, ako elementárny základ pre posudzovanie toho, či odsúdený viedol riadny život, však nemožno v žiadnom prípade považovať za vyžadovanie niečoho nezvykle výnimočného v živote odsúdeného, navyše počas relatívne krátkej doby jeho vlastného života sprevádzaného plynutím skúšobnej doby podmieneného odsúdenia.

Z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov plynie, že počas plynutia skúšobnej doby (teda od 11.11.2020 do 11.11.2022) sa odsúdený dopustil dňa 28.07.2022 priestupku proti verejnému poriadku, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 20,- eur, keď nerešpektoval výzvu verejného činiteľa pri výkone jeho právomoci.

Vzhľadom na skutočnosť, že odsúdený po tom, ako bol uznaný vinným z prečinu útoku na verejného činiteľa trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T/92/2020 sa počas plynutia skúšobnej doby dopustil priestupkového konania rovnakého charakteru, je aj krajský súd toho názoru, že nie je možné, s poukazom na charakter tohto priestupku, urobiť záver o tom, že by odsúdený v skúšobnej dobe viedol riadny život. Odsúdený sa tohto priestupku dopustil úmyselným konaním, pričom ho k rešpektovaniu výziev príslušníkov OO PZ SR počas plynutia skúšobnej doby neprímala ani tá skutočnosť, že už bol odsúdený za prečin útoku na verejného činiteľa, čím preukázal výraznú náchylnosť na porušovanie záujmov chránených zákonom.

Je teda nesporné, že odsúdený nevedol v skúšobnej dobe riadny život, a preto aj krajský súd konštatuje, že na zabezpečenie účelu trestu u odsúdeného, najmä za účelom zabezpečenia funkcie individuálnej aj generálnej prevencie, je potrebné odsúdenému nariadiť výkon trestu odňatia slobody tak, ako to učinil okresný súd v napadnutom uznesení.

Rozhodnutie okresného súdu o nariadení výkonu trestu okresného súdu je preto správne a zákonné. Okresný súd správne postupoval aj pri zaradení odsúdeného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože odsúdený v posledných 10 rokoch pred spáchaním skutku nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

Krajský súd sa teda stotožnil so skutkovými i právnymi závermi okresného súdu uvedenými v odôvodnení napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že po vykonaní dokazovania v zmysle ustanovenia § 418 ods. 1 Tr. poriadku neboli zistené skutočnosti nasvedčujúce tomu, že by odsúdený v skúšobnej dobe spôsobom svojho života preukázal, že už hrozba priameho výkonu trestu odňatia slobody bola dostačujúcou pre dosiahnutie účelu trestu.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.